

Io ringrazio Lei, caro Presidente, del saluto.

Ringrazio Sua Eccellenza Reverendissima,
che non sapevo fosse un così autorevole...
cappellano degli esperantisti.

Saluto tutti voi.

Mi consentirete di dare un saluto, faziosamente amico,
al professor avvocato Sola,
col quale siamo amici *ab immemorabili*;
e le amicizie, quando passa il tempo,
sono più profumate, più consolanti.

Un saluto a ciascuno e a tutti.

Vedo che ci sono fra voi anche sacerdoti e religiosi di riti diversi;
quindi, l'esperanto serve anche a un dialogo ecumenico...

Nota Riversamento da registrazione audio

Vi devo una parola di ringraziamento,
perché, nei dialoghi quotidiani

- ne ho finito uno nel momento in cui sono venuto da voi -
si parla sempre, o molte volte, di riconciliazione,
in vari settori e per vari problemi.

E se non di riconciliazione,
si parla di trovare un'intesa, di trovarsi d'accordo
su qualche questione, su qualche battaglia, su qualche tema.

Nello stesso tempo,
questi incontri, questi dialoghi e questi colloqui
portano anche questioni di rotture, di polemiche, di divisioni.

Ora, il mio grazie è dovuto a un fatto:
che la vostra presenza mi richiama solo i primi temi,
cioè i temi di intesa, di parlare lo stesso linguaggio,
di trovare fratellanza.

Questo è il tema più importante di tutti i periodi storici
e, certamente, del periodo che noi viviamo.

Però, bisogna fare un precisazione.

Parlare la stessa lingua

non vuol dire essere, automaticamente, d'accordo.

Quante famiglie si rompono tra coniugi
che parlano la stessa lingua, a volte, lo stesso dialetto?

Quante volte ci sono delle posizioni,
non solo polemiche, dialetticamente dure,
ma di contrasto aspro
- quindi, di contrasto alla fraternità e all'amicizia -
tra persone che hanno la stessa lingua, sono dello stesso paese,
sono della stessa famiglia?

Allora, il mio grazie attiene, sì, a questa vostra capacità
di coltivare l'esperanto come lingua comune,
ma il mio grazie riguarda, soprattutto,
le vostre intenzioni, i vostri pensieri, la vostra volontà.

Voi avete affrontato lo studio dell'esperanto
non soltanto per parlare una lingua comune,
ma lo avete affrontato con il pensiero, con la volontà,

con l'idea della fraternità, della comunità,
della capacità di un'intesa fra i popoli.

Allora, in questo sta il mio grazie
e in questo il mio augurio che voi continuate,
per essere un messaggio continuo
di fraternità, di amicizia, di solidarietà, di amore.
E vi saluto tutti con affetto!

Vortoj adresitaj de la Prezidanto de la itala Respubliko

Mi dankas Vin, kara Prezidanto [De Salvo], pro la saluto.

Mi dankas Lian Ekscelencan Moštton [Episkopon Locatelli], pri kiu mi ne sciis, ke li estas tiom eminenta... animzorganto de la esperantistoj.

Mi salutas Vin ĉiujn.

Vi konsentos al mi doni saluton, partianece amikan, al profesoro advokato Sola, kun kiu ni estas amikoj *ab immemorabili* [ekde nememorebla tempo]; kaj amikecoj, kiam pasis la tempo, estas pli parfumitaj, pli konsolodonaj.

Saluton al ĉiu unuope kaj al ĉiuj.

Mi konstatas, ke estas meze de vi ankaŭ pastroj kaj religiuloj el diversaj ritoj; sekve, esperanto utilas ankaŭ por ekumena dialogo...

Mi ŝuldas al vi dank-esprimon, ĉar, dum la ĉiutagaj dialogoj - mi ĵus finis unu antaŭ ol veni al vi - oni ĉiam, aŭ multfoje, parolas pri repaciĝo, en diversaj sektoroj kaj por diversaj problemoj. Kaj se ne pri repaciĝo, oni parolas pri trovo de interkonsento, de akordo pri iu problemo, pri iu batalo, pri iu temo.

Samtempe, ĉi tiuj renkontoj, ĉi tiuj dialogoj kaj kolokvoj alportas ankaŭ rompojn, polemikojn, dividojn.

Nu, mia danko ŝuldiĝas al fakteto: ke via ĉeesto reelvokas por mi nur la unuajn temojn, t.e. la temoj pri interkonsento, pri parolo de la sama lingvo, pri trovo de frateco.

Jen la plej grava temo de ĉiuj historiaj periodoj kaj, certe, de la periodo kiun ni travivas.

Tamen, necesas doni precizigon. Paroli la saman lingvon ne signifas esti, aŭtomate, en konsento.

Kiom da familioj rompiĝas ĉe geedzoj, kiuj parolas la saman lingvon, foje la saman dialekton?

Kiomfoje estas starpunktoj, ne nur polemikoj, dialektike malmolaj, sed drastaj kontrastoj - sekve kontraŭ frateco kaj amikeco - ĉe personoj kiuj havas la saman lingvon, kiuj apartenas al la sama lando, al la sama familio?

Tiam, mia danko rilatas, jes, al tiu via kapablo kultivi esperanton kiel komunan lingvon, sed mia danko rilatas, ĉefe, viajn intencojn, viajn pensojn, vian volon.

Vi alfrontis la studon de esperanto ne nur por paroli komunan lingvon, sed vi alfrontis ĝin per la penso, per la volo, kun la ideo de frateco, de komunumo, de la ebleco de interkonsento inter la popoloj.

Tiam, en tio kuŝas mia danko kaj en tio, la bondeziro ke vi daŭrigu, por esti daŭra mesaĝo de frateco, amikeco, solidareco, amo.

Kaj mi salutas vin ĉiujn kun amemo!